

SZABOLCS.

Vegyes tartalmu hetilap.

Megjelenik minden vasárnapon.

(Egyes száma ára 10 kr.)

Kiadó-tulajdonos: Répási István.

Előfizetési árak:

Évesi ár 4 ft.
Félévesi ár 2 ft.
Háromhavi ár 1 ft.
Napi ár 10 krajczár.

Arányosul töredék és kibőlüváltatás — ha az a nap meg szombat volt, aznap ismét tárgyalás kibőlüváltatás, úgy szinte a hirdetések a minden hirdetésnél jutnak.

n-debrecezi utca 1470. számú Figezky-fele ház.

Háromhetes levelek csak ismert közők fel fogadjanak el.
A közlések nem adnak vissza.

Hirdetési díjak:

Minden 4 hasábos polit-sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszörinél 4 kr.

Továbbtette hirdetések többszöri bekötés, kedvezőbb feltételek alatt szerkesztődik.

Minden egyes bekötés után kincstárilleték 30 kr.

A nyitáskor minden négy hasábos hirdetésnek 20 kr. díja.

Az előzetők, a hirdetések megadásánál, 20%-nyi kedvezményben részesülnek.

Hol a hiba?

Nyiregyháza, febr. hó.

A „Szabolcs és Hajdúkerületi Közöny“ 1874. évi folyamának 47. 48. 49. 50. 51. 52-dik számaiban ezen kérdéssel foglalkozva, több oly dolgok mondtak el általam, melyek a közügyemet fölkellették; — mindazonáltal, sem a múltban elkövetett hibák megvizsgálása és annak szigorúan leendő megfenyítése, sem a jelen gazdálkodás megszüntetése s annak helyes iránybani vezetése érdekében nem tettettem egy árva lépés sem.

Hol itt a hiba, és ki itt a hibás? Mielőtt valamely ügyben véleményt mondanék, — különösen ha azt a nyilvánosság terén teszem, — melyen út szoktam gondolni, a mit mondom.

Ugy az itt feltett két kérdésre is, mielőtt a nyilvános térén adandó feleletre elhatároztam magamat, nem adtam feleletet mindaddig, míg érett megfontolás folytán a kimondandók helyessége felől meggyőződés nem jutottam.

Így érett megfontolás után azon kérdés, hogy: „hol itt a hiba?“ — komoly higgadsággal felelhetem: hogy az a népben, önmagunkban első helyen.

Amnyira mit sem gondolunk már a közügyekkel, hogy még akkor sem vonunk kérdőre az illetőket, ha saját bűnüket huznák is le rólnak s abból kancsukat készítve — ostromoznának véle bennünket.

A hiba második sorban Nyiregyháza város képviselőtestületében rejlik. Nem lehet eléggé megrovni azon hanyagságot, a melyet e város választott közönsége, a város életkérdéseit képező ügyek elintézése körül tanusít.

A fent jelzett cikksorozatban, még 1874. okt. és november hónap ugyszólván újjal mutattam rá a város ügyei körül való hibák és hiányokra; rámutattam, miszerint a város szánvevői hivatalában hosszú évek során mily visszaélések követték el; rá az árva vagyok rendetlen kezelésére, mielőtt az a jelenlegi tisztí gyám kezei közé nem került. Számánilag beigazoltam, miszerint a város föld birtokainak házilag

való kezelése mennyi kárával jár a városnak.

Ez utóbbi hiba orvoslására Zajác József és Jozsika János urak által külön egy-egy önálló javaslat tetettet, mégpedig oly beható módon, hogy azoknak kinyomatását a város választott közönsége elrendelte s eszközölte is.

En pedig a midőn ezen két javaslatot bíráltam a „Sz. H. Közöny“ fent jelzett számaiban az 52. számban, következő indítványt tettem harmadiknak: „Nyiregyháza városának van bérbeadható földje összesen 11,155 hold, (1200 □ ölével számítva). Osztaskék fel az összes mennyiség 5, 10, 20, 50 és 100 holdas részletekre, és adassék ki annyi évre, mint a hány évre a nagy kölcsön meg fog kötetni.“

Ezen indítványomban látható, hogy így egyetlen egy hold földet sem lenne kénytelen a város eladni és mégis a 32 év elteltével ment volna minden adósságtól; ment volna, — a mi fő — a közügyi adó fizetésétől is.

Mind ezeknek elősorolása után a felelet magától megjön azon második feltett kérdésre, hogy: „ki itt a hibás?“ — okvetlen az, vagy azok, a ki vagy akik által akár cselekedet, akár mulasztás folytán a hiba elkövetettet.

Itt pedig a hiba a város választott közönségének hanyagsága folytán állott elő, ergő: a város választott közönsége a hibás.

Az ég tudja, hogy van, de e város közelmúlta és jelene igen sokban hasonlít hazánk ezen időbeli viszonyaihoz.

Csudálatos hasonlóság van egy-némely volt tisztviselőink, egynémely jelenlegi tisztviselőink s egynémely országos tisztviselő között. — De legmeglepőbb a hasonlat a mai országgyűlés és a mi városi képviselőtestületünk között.

Jól tudom, hogy sokan nagyon furcsánk fogják találni ezen utóbbi kifejezéseimet. Megengedem, de oly időket élünk, s oly nyomasztó — részben az önzés, részben a közöny okozta állapot, hogy ebből majdnem már csak kénysszerrel lehet kivezni, és el lehet rá készülve minden ily bajban sinlődő s a közügy terén szereplő egyéniség, hogy — nem használva ellenőkbén semmi az

ég alatt — hova hamarabb személyesen fognak álczáúktól elválasztatni.

Nyiregyházi.

Állami bevételeink és kiadásaink 1875-ben.

Bevételek:

Egyenes adók	69.619,148
Fogyasztási adók	13.021,716
Vánkezelési atalányból	191,980
Bélyeg, jogilletékek és díjak	21.343,788
Fémjelzés	9,318
Ut-, hid- és révvám	10,184
Dohányjövődék	12.393,576
Lottójövődék	1.869,671

Sőjvédők (a bányászatnak megterítendő sőelőállítási költség nélkül, miután ez csak az év végével leszálls utján egyenlített ki) 10.773,355

Államjövődék és államerdők 5.050,033

Bányászat, pénzverés (a sőjvédők által megterítendő összeg nélkül) 1.095,690

Államnyomda 65,013

Állampéldetek 26,412

Ingó államvagyon 544,271

Államvasutak és gyárak tiszta jövedelme 1.634,950

A pénzügyminiszterium különféle rendes bevételei 721,391

A pénzügyminiszterium különféle rendkívüli bevételei 36.993,856

Összesen 159.875,089

Kiadások:

A királyi udvartartás költségei 4.650,000

Ó császári és apostoli királyi felsőegye kabineti irodája 73,458

A főrendi- és képviselőház szükségletei 1.151,564

Közösítvi rendes és rendkívüli kiadások 31.384,018

Az 1849. évtől az 1867. évig tetting fenállott központi kormány köznevezet nyugalji 190,343

Nyugaljiak (az illető miniszteri tárczáknál) —

Az 1867. törvényekkbén elvállalt államadósági járulékok 30.645,954

Földtelepmentés és örökváltóság 16.872,888

Vasuti kölcsön 30, 54 és 153 millió ezüst forintnyi kölcsön kamatai, törlesztés és kezelési költségei 15.822,692

Közös függő államadóságok kezelési költségei 3369

Függő államadóságok kamatai 302,184

Horvát- Szlavonország beligazg. szükséglete 4.939,342

Fiume 85,040

Állami számvérvészek 130,129

Miniszterelnökség 315,070

Ó felsőegye személye körüli miniszterium 46,672

Ho.vát-Szavon Dalmát miniszterium 43,361

Belügyminiszterium 7.427,628

Pénzügymin. és pedig:

a) pénzügyigazgatás 8.619,693

b) rendk. kiadások 18.376,977

Közm.- és közl. min. 10.761,066

Föld-, ipar- és keresk. min. 1.901,519

Vallás- és közokt. miniszter. 4.101,303

Igazságügyi miniszterium 10.686,404

Honv. miniszterium 6.238,939

Összesen 174.775,637

Az 1875. évi kiadásoknál 1874-hez képest összesen 13.246,692 forintnyi javulás mutatkozik, amár tavaly a kincstári utalványok kamatai 4.868,430 forintnyi új terebeli súlyosított az állampénztárra. Az egész év mérleg pedig 21.330,926 frtnyi javulást mutat. — Az 1875-ik évi egész deficit 34, millió frt.

ISKOLAÜGY.

Leány nevelés.

Még alig olvasta el a t. közönség városunk egyik leánynevelődjéről a méltán megérdemelt dícső szavakat a Sz. H. K legközelebbi számában, midőn mi is egy szerényebb, de eredményében meglepő als-leány nevelő intézetről bátorodunk némi közleménnyel kedveskedni. —

Közölte volt e lap hasábjában a felállított és sok fáradsággal szervezett „polgári leányiskola“ értesítője, melyből a kimagasló vezér-elvek a népnevelés barátjai által oly melegen üdvözöltettek. Ez elvek: a polgári okszertű nevelés céljához vezérlik u. m. a háziasság, szivénem esség, józan munkásság s az érteleim fejlesztés.

Megvallom, midőn e sokat jelentő és még több jótígő szavakat elolvastam, némi kétség támadt bennem az iránt, hogy miképen fog ez új és különféle zugikolákból összerendezett tanintézet a nagy horderejű eszméknek megfelelni?... Azonban tiszta lélekkel mondatom, hogy a polgári leányiskola vezetői önzetlen és hasznosles nélküli törekvéssé enyegében igérteknek a program szavai szerint csakugyan meg is felelték. Mert m. hó 16-án megegytett vizsga alkalmával a valóban szakképzett emberek működéséről kellett itt meggyőződnie egy a jelelvolt szülőnek, mint a nevelésügyet figyelemmel kísérőknek. —

A gyermekek szám szerint 37-en (67 közül) a legnagyobb tiszta-egyszerűséggel öltözödvé gyűltek össze. — A megfelelő tantárgyakból a t. e. m. e feleleteket adott bármely kérdésre, ugyszólván a tanító ajkáról lesték a szót; s a mi legérdekesebb volt, versenyeztek egy-

Hullámzott a keble, mint tenger viharban... Ki tudja: szivém most öröm... vagy hiáb van?

Tündérnek e földön nem szabad szeretni, S ha szeret, úgy üdvét kezdette temetni, És mégis ha földre száll és sziv a légből; Nem menekülhet meg e szent érzeménytől.

E szerelmet hintó földi lég varázsa, A sziv ment, mely az érzemény lakása; És már álomban az ismeretlen képek Édes gyötrelmükkel harci térre léptek.

Mig lelke, mint madár, rengő lombra szállván Ringatja magát szép boldogító álmin — Hajguyk pihenni őt, s figyeljünk a neszre, Mely bár alig hallik, még sincs töle messze..

IV.

Meg-megrezdül a lomb suttogóan, halkan, Mint az ajk, melyen egy eltitkolt sohaj van; Mintha lopva jöme át a szél rajta, Hogy a lány keblén a végsőt elsöhaajtsa.

Megnyilik csendben a sűrűség zöld fodra, Ifjú vadász lép ki lassan, óvakodva; A két hattyú — melyet észrevett jó távol — Szeretné meglopni, de: nagy még a távol.

A mint lép előre, im döböne áll meg, Mint ki bűnöst kerül, s épen annál száll meg; Merőn néz előre, márványult szemekkel Mi üz játékot a szilaj képzelettel?!

TÁRCZA.

A karcsai templom.

— Tündérrege. —

(Folytatás.)

II.

Gyönyörű derült nap. Az egész vidéken — Új kikelet mosolyog ezer kellenében; Hlatáros róma, dalos erdő, térség Boldogan üdvözlik visszaérkezését.

Tündér kastélyban élének mozgalom van, Mintha a nyugalmat ölének tova onnan; — Szép tündér királynő, messze utra készül: A tavasznak csókot vinni üdvözlésül.

Im e pillanatban is ének égből szállna — Fogat jó a kastély ajtajához szállva; Örjás csigánál, tündér színezettel, Ülése szivárvány, hajnal mennyezettel. —

Égő villámok minden kerék benne, Emberek halál von' ha feléje menne. — De ám a tündérnek ily esmi nem árthat. — Ó a villámon is sértetlenül járhat.

Két főhéhr hattyu van elébe fogva, — Tollukon a napfény megtörik ragyogva;

S hogy el ne mocsoklják lábuk a gyönyörpörba — Fehér rózsasziron van alája hordva.

Hámjuk fris nefelets ágaiból szöve, Hámfá helyett köve viola vesszőre, Viola vesszőket a csigához szépen Hajnalsugár kötő ragasztóvas képen.

Üstökös sugárból égő gyepül fonva, Itt ott ezírázatként napfényvel bevonva: Nem kell azt észniolni, mint kincs földbe rejtve, On lánigán tisztult ki — minden új reggelre.

Csengőküll a hattyúk nyakába akasztva Egy-egy hajnalnaka van indástól szakasztva, Mely csak akkor esendül, ha a két szép állat Nyugtalan azon, hogy tova még s szállhat.

De im a királynő mintha volna szellő... Ott terem, járra könnyű, lég, szökellő. — Számítalan tündér jár körülte s utánna, Utjára szerencsét, rá áldást kívánva. —

— Felült hintóbjába, — azaz inkább szállott, Mint árnyék nem ingat meg — hulló virágot: Ugy alatta még a szivárvány ülésim Süllyedt le, — pedig az rengő volt egészen.

Megfogván a gyepült, hattyúi azonnal Usztkat a levegőt boldog nyugalmannal, És mig tündérnek bucsuzólag inte: — Eltűnt a látkörön, eget érve szinte.

III.

Utazott már egész két nap és két éjjel, Előtvén lelkét a tavasz bája — kéjjel;

Délibábos róma, rétt hosszú patakja, Virágos rét, mező... lelkét elragadja.

Suttogó lombu fák, dalos liget, cserje, Mind oly szép, s vágíyk hogy lássa, megismerje! S látni, megismerni, közelből a tájat — Lelkében győzhetlen vágíyk sora támadt. —

Vágíyk nem győzhetett, elhatározá végre: Leszáll pihenni e gyönyörű vidékre S hogy ne lássa semki — fényes délbe éppen Megpihent egy bugó erdő közepében.

Erdő közepében tőpartjára szálla Melynek tükérn furdott a nap fényugára Fáradt hattyúi beleszálltak szintén Szárnyukkal magukra vizeceppeket hintvén.

Gyönyörű hely volt ez, a szép tündér lelke Azt hitte: az egész menyett átölelte; Itt egyszerű minden és megragad mégis Itt is suttog a lomb, mosolyog az ég is.

Tó szélén zöld a sás, nem arany mint nálla — Apró virágot hoz nefejelesek szála. — Itt is buzog forrás, tiszta, vigan csergő. Gerlék bugasztól hangzik át az erdő. —

Mit még soha nem tett: ábrándokba mélyedt, Nem tudta hogy miért? csudált minden képet; Mig végre egy lombos suttogó tölgy árnyán Elaludt, pillát le — mosolygva zárván. —

Azután álmodott, a mosoly szép ajkán Ott ült — egész boldog álma alatt tartván;

megszavazott 20.000 forint a helyégy helybeulagya.

— **Szerencselenség** történt hétfőn 5 órakor délután az ó-budai hajógyár hídjának tövében. B. Edelshelm Gyula hajót vizsgálmi járt ott, s a mint a tengereszek ladikjok ki-vitték s visszatartottak, ladikjuk a hid egy oszlopába ütdött, az egyik tengeresz kibukott, de egyenest a hid alá, melynek alját mossa a magas víz, a jéghéld az tagait megdermesztette, mert szabadulni nem birt, szabadítható tovább s csak a halál végördésében sodorta tovább az ár; párszor fölvetette kezét mint-ha uszni akarna, aztán lemerült s nem látta többé senkisémet.

Vidéki hírek.

— **A Tisza áradása.** Szolnokról írják febr. 29-ről: a Tisza ma déli 12 órakor 0-on felül 10' és 6" állott, tegnapról 24 óra alatt 3' és 4" áradt. A jég nagy tömegben sebesen meg- és tegnap a parton lévő fenőfákot megrom-gálta, s 1800 ft-ot fenőfát elvitt. A kár mostanág a 6000 forint felül mulja.

— **Nagy hajtővadászot** rendeztett So-mogy megyében Bohónyán gróf Festetics Pál febr. 12-15. napján. Elejétől 475 nyul, 42 óz, 16 szarvas. Naponkint mintegy 300 volt a hajtkó száma.

— **Tömeges kirándulások.** Nagy az inség, különösen a felső megyékben. A sárosszegei tótok már végkép lemondottak minden remé-nyükről, hogy a helyzet javulni fog. Így köze-lobben né ritka eset Sárosmegyében, ott van pl. egy Sebes nevű helység, melynek volt a jelenleg Amerikában élő lakosai sokkal nagyobb számot tesznek, mint a megmaradt lakosok.

— **Nyári vizivat** Míg Európa keleti ré-szében az időjárás ismét hidegre változott — Váramban a múlt napokban tíz, Konstantin-opolban fél fok hideget észleltek. — Tiróban az időjárás szélső egy kis nyarat előlegezett. Tirol felett egész Alsó Ausztriát f. hó 24-én nyári viharfellegek vonultak el, melyekből vil-lámás és dörgés mellett jég esett.

Az árvíz.

Budapest, márcz. 2.

— **Ujabb áradás.** A víz emelkedése tartós. Számos ház áll ismét Budán víz alatt. A víz átszivárgott a pesti homoki ta-lajon s behatolt a vázei utca s a többi dunaparti utca sok házába. A vázei ut-czában a Szentkirályi-ház pincze helyisé-geiben 7 hüvelyknyi víz van, a kut is ki-öntött s hogy nagyobb vízmennyiségek ebből ki ne tolujanak, néhány láb magas fallal vértett körül.

— **Az úpesti vázei országotat,** melyen még tegnap legnagyobb székely gyalog és szárazon át lehetett menni, s csak iszapos helyeken kellett deszkákra járni, ma is-mét a mélyebb részekben bokáig érő víz borítja.

— **A főváros 2-iki rendkívüli közgyüle- sén** felvitatottak a vészbizottság jelen-tése, melyből kiténik, hogy eddig a fővá-rosban 8000-e van csak elhelyezve. Ezen-kiül 20.000 ft szavazattal meg az árvíz-károsultaknak; a főváros lakossága ada-kozásra fog felhívni; a károk felvételére bizottság küldetett ki; végül elhatároza-tott, hogy egy kisebb bizottság a minisz-terelnökkel meg fogja köszönni ó felsé-geik adományát.

— **Váz. Vizáradás fenyegető.** Vizállás 23 láb, növekedésben. Az alváros állapotai súlyosbodnak.

— **Szob. Vizállás 23 láb, 18 óra alatt** emelkedés 5 és fél hüvelyk. — Vidék hó-mentes, a külső hegységek azonban még hó borítja. Ujabb aggodalmak. Kéző in-tézkedésekről gondoskodva van. Szobán, Nagymaroson, Damásdon, Helemben és Zebevényben.

— **Esztergom.** A víz még mindig árad. A házak egy hét óta víz alatt állnak. — A Duna folyton árad A város utcáinak nagy része víz alatt áll.

— **Eresi.** A jégzárnál által a felső vidék-ről elhordott fakereskedői és más minden holmiokból Eresi alatt rendkívül sokat ki-fogdosnak.

Móhács. Vizállás 6.21 tegnaptól maig 26 centim áradt, a beltelekben már né-hány házát a víz mossa. A töltésen Köl-keknél víz szivárogt át, megtartására érle-lyesen működnek.

— **Komárom.** Vizállás 9 és fél hüv 6.25, u. a. apadás 2 cm. Vág jégtelen. Zsitvató-nyi irányozva, Várközi b-tódulás elhá-ritva, Csallóközbe nagyon tódul a víz vá-lyást, a nyomor nagy, a közlekedés végy-képen megszánt.

— **Győrmege** 55 községe víz alatt, Duna, Rába, Répca, Marcal árja össze-foly. Alantabb fekvő házak omlanak. Vizállás emelkedésben. Jelenleg 18 láb 9 hüvelyk. A falvak tizenkilenc láb ma-gasságban egészen elborítottak. Már 1300 elszállított menekülő állomoztak.

— **Időkint kenyérel** a lakosságot a győri tűzoltó egyesület látja el. Révfalu lakosai, a Duna balpartján, menekültek Győrbe. A Dunán folyton szállítják át az ágyműt, élelmi szereket. Ujfalú, Bácsa, Bajcs, Szőgye, Abda, Böres. Kul-csod egy vészkiáltástól hangzik. Abdánál a Répca hídját elvitte az ár. A víz Győrtől Eneséig az országuton folyik ke-resztül. Ember, ló, életveszély nélkül nem járhat az uton. A Pánzsahidjánál a győri-pápai vonalt keresztült szakították. A vidék csupán a pusztai járáson felül nem áll víz alatt. Dél, nyugat és észak felé, a merre csak a szem lát, a tornyokból, egy egész vitzenger. A pusztítás meg-mérhetlen. Győr városa vészbizottsága nagyszerű erélyt fejt ki. Az iskolák bezárattak és menedékház alakították át. A győri jótékony négyesületek, a püs-pökiség, a káptalan, az izr. hitközség naponta száz és száz fedél nélküli éhe-zőt táplál. Magánosoknál is terjedék menekült van elhelyezve. A meyeendő színtén megalakult a vészbizottság. A bekövetkező éj az agály éje lesz.

LEGUJABB.

Budapest, márt. 2.

— **A víz tartós növekvése nem vál-tozott, éjjél utánra 22 láb 7 hüvelykre emelkedett, most ujabb fél hüvelykkel áradt. A felső Dunáról most érkezett jelentések erős hó olvadást és víz-árt jeleznek, így tehát újabb áradás várható. A pinczékben gyorsan nő a víz, itt-ott a falak is megsérülnek; Ujpestről aggasztó vizárt jeleznek.**

ÜJDONSÁGOK.

(m) **A polgári olvasóegylet** által febr. hó 29-én rendezett táncmulatság minden ed-ig tartott táncmulatságunk között a legjelze-tesebb volt. Az a háziaság, egyszerűség, kedélyesség egybe sem volt felalatható oly mér-tékben, mint ebben, alig egy-kettő kivételével, a vendégsereg — mely szép számmal volt je-len — 5 és 6 óra közt oszlott szét. — A Neubauer testvérek által ezen bál alkalmá-ra ajándékozott díszes dohány szítát, — melyen gyöngyökből kirakva ezen felirat volt láthaó: „Áld meg Isten e hazát” — sorsolás után Bockzó Lajos ur nyerte meg.

— **A polgári olvasó-egylet** febr. 20-én az egytel helyiségében tartott táncmulat-ga eredményesen sikerült, amilyen kevés ki-adás mellett a jelen volt díszes fiatalsg vig-kedélyllyel mulatott, és az egytelnek ezen fe-zetlen mulatság minteg 80 frtnyi tiszta jöve-delmét hozott. Ezen táncmulatg alkalmál felállították: Kiss Endre, Balla Gusztáv, Szu-rovcsák Mihály, Híhján Lajos, Hölcz József, Hudák József, Palicz János, Weisz Lipót, In-czéz József, Kralovánszky Gyula, Gyurcsán Fe-rencz, Geszner N. Ruzsa Endre, Rotariécs György, Zajacz József, Goldstein János. Kö-vér Miklós, Bockzó Lajos egy-egy frtot. Utó-lagosan az egytel javára beküldtek: Ecker Móríc 2 frt. és Lenhárd János egy frtot. Az egytel iránt tanúsított áldozatkészségükért, fo-gadják a t. felülzetek az egytel ösztöne kö-zönletét. Közi Pazar István. egytl. pénztárnok.

— **A Szabolcs-hajdúkerületi tanfelügyelő ur** Palánszkyé asszonyás leánynevelőjét március 1-én látogatta meg. Egész buzgalom-mal és türelemmel hallgatta az előadott tan-tárgyakat és némelyeket, különösen a beszé-déletem gyakorlatokat, a magyar nyelvtant és történelmet az illető tanerőtől teljes szakva-

tással bővítette és hosszasan magyaráz-gatta. Delelőtt 1. 2 és 3-ik, d. u. a. 4. 5-ik osztálybeli növendékekkel tartott vizsgát, meg-gyözöve, hogy ezen intézet teljesen megfelel a kor- és a törvény követelményeinek, s a le-ányiák értelmes feleletével megelégedve, azon nyilatkozattal távozott a nevelőből, miszerint a nevelődést meg és tanév folytán megfogja újra látogatni, mivel örömmel látja, hogy ezen le-ánynevelde gondos, tapintatos és áldozatra kész, tulajdonosja vezetése mellett méltán megérdemli a szülők bizalmát és pártfogását.

— **A nyireghyázi ev.** tanítói kör f. hó 5-én délelőtt a harmadik fu osztály tanterme-ben rendezte házi gyűlést fog tartatni.

— **Tisztelt Szerkesztő ur!** A múlt hó 19-én tartott négyeleti-bál számadása a kö-vetkező tételeket tartalmazza: bevétel a pénz-tárnál: 172 frt 60 kr, ugyan e célra beküld-tekül 37 frt 60 kr, összesen: 210 frt 20 kr, kiadás: 209 frt 65 kr, marad: 55 kr. A bál-ban felhíltetők névsora: Hönch Deszö 3 frt, Hönch Edné urnó 2 frt, Dr. Szeitler 3 frt, Silberstein László 3 frt, Werner Miksa 50 kr, Bozár Lajos 1 frt, Hinsenkapf Adolf 1 frt, Nikelszky Lajos 1 frt, Mikecz János 1 frt, Kövér Miklós 4 frt, Éles Lajos 1 frt, Híhján Ferencz 50 kr, Heufel Lajos 3 frt, Ungár La-jos 1 frt, Híhján Lajos 2 frt, Farbak József 1 frt, Dr. Grünbaum Leo 2 frt, Kerekes La-jos 5 frt, Czukor Vilmos 1 frt, Szesztay Károly 6 frt, Palánszky Sámuel 1 frt, Kandel Armin 1 frt, Gyurcsán Ferencz 1 frt, időb Gyurcsán József 2 frt, Domján Sámuel 1 frt, Czukor József 1 frt, Vildner Alajos 1 frt, Ku-bassy Arthur 1 frt, Szombathy Odón 1 frt, Leuchman N. 2 frt, Keszler N. 1 frt, Hőszá-keri N. 5 frt, Lányi Gábor 1 frt, Török Pé-ter 1 frt, Merle Adolf 2 frt. A 37 frt és 60 krt beküldték: Kónoly Bertalan 5 frt, nagys. Kiss József tanfelügyelő ur 2 frt, özv. Len-hárd Sámuel 2 frt, Kovács László 3 frt, Zsiska Julia 3 frt, Bodnár István 10 frt, Dr. Takács Alajos 3 frt, Kacska János 1 frt, So-mogyi Gyula 2 frt, N. N. 2 frt, N. N. 1 frt, N. N. 3 frt 60 kr. Bertalan Nikelszky Erzsé-bet négyeleti pénztárnok. Az árvaház részére beküldött jótékony adomány: Joszka Jánosné egy sült liba és kalácsot, Nyír Jánosné 2 véka gabona lisztet, Szesztay Károlyné kará-csonyora 1 véka búzát, 1 kosár almát, mogyoró- és szilvát, Takátsi Alajosné 10 iteze ká-sát, Fazekas Lászlóné 11 iteze kását, 11 it-ze babot, 1 véka kenyérlisztet, Benczur Mik-lósné 1 kosár almát és diót, Palánszky Sámue-lné 25 font liszt, 4 lat élesztő, 1 üveg szirt, 40 kr teje Palitz Jánosné 1 sódot, Dras-koczy Sámuelné 1 öl fát, Bartholomaidesz Já-nosné 2 véka kromplót, 1/2 véka kását, 23 font lisztet, 1 drb. szalonát, 1 tál kását, Barzót Jánosné négyeleti szertárnok.

(l) **Nagy-Kállóban** legközelebb egy ha-tyabál rendeztetett, melyen az összes ösze-gyűlt közönség két személyből állott, a két rendezőből. — Nem nagy részvétre mutat.

(f) **Az egyiptomi sötétsg** még mindig ott diszeleg a város tanácsa dícséretére a kállo-i-utca végén, s az ottani rozant fahíd még mindig karfa nélkül van. Hogy is mondta Goethe: Mer licht!

(t) **Advocem kállo-i utcai híd,** ezt a hi-dat talán egészen is meg lehetne semmisíteni, mert hiszen ha a kanálisan nem folyik a víz, minek akkor oda a híd? Az igaz, hogy azon lakosok kertjeit, kik a ns. városról jó drágán megvásárolták a kertutca és az ujsor közti földterületet, évente temérek kárt vallanak ezen csatorna tisztáltságára s használatatlan volta miatt. — és az igaz, hogy ezen birto-kosok két évvel ezelőt, midőn kertjeiket a víz előntötte, folyamodtak a város t. tanácsá-hoz ezen csatorna kitisztíttatására végett, de az is igaz am, hogy a ns. város mind ez ideig mit sem tett ezen ügyben. No de csak nem is lehet egyszerűen mindent!

(t) **Tolvajlás.** A ns.-kállo-i utcán vala-mennyi műhely a tél áldozata lett. Mondják, hogy a jölelők szegény emberek egy pár pol-gártársunk deszka-kerítését is elhordták az anya természet mostohaágának enyhítésére. Egy kisse több éberséget kívánunk az égtől az éjeli rendőrség számára, s talán nem egé-zen önkényl!

(z) **Vidékieknek.** Kedves vidéki atyám-nai! Ha keuyér vagy pecsenyére éheztek, ne-hogy sok utánjárás folytán se legyetek képe sek azt feltalálni, elmondjuk, hogy hol keresse-tek azt. Rendőrségünk kitűnő rendelkezése folytán a kenyér-, kalács- és pecsenyétők árúhelyeitől az ugynevezett „selyemter” van kijelölve. Méltó hely a legiszább kezelést igénylő tárgyak árulási helyeit, mert erre hordja ki a sinter a leölt kutyákat, a póce gódrók tartalmát; itt található fel a városban a legtöbb szemét és trágya s azonkívül, hogy a közfoglalomtól egészen távol esik, város időben csak tédig érő száru eszímában kö-zelíthető meg. — Tehát jó étvágyat!

— **Ez is méltó a folygyezre!** A kisvá-ravidéki felekezetenélküli népevelési-egylet a múlt évben 60 frtot szavazott meg a vidékbeli szegény gyermekek közt kiosztandó könyvek és más taneszköz beszerzésére. Eppen most küldözi azokat szét Somogyi Rezső egytl. al-elnök ur a községek előjáróhoz. Oly mozza-nat e társadalmi uton alakult egytel jóvávaló-sága mellett, hogy dicséző szót váltani mel-lette nem szükséges. Adjon Isten ez egytelnek buzgó vezetők s minél számosabb tagokat. Vajha! nagyhangu patriotáink belátánk már valahára, hogy ez a t. az, melyen Magyar-ország nagyságot, önállóságát, sző gazdagodá-sát is legsikeresebben előmozdíthatják: a köz-

művelődés minél nagyobb mérvben való elter-jesztése, a népevelés ügyének virágzásra emelése. Sok iyi egyelet adjon isten meg-nyekben!!!

— **Gunyecz János** molnár polgártársunk tréfalokész közben egy székfő fejfel lebukott s ennek következtében megbalt. Egy Gerbár nevű egytel a malom szétagyúzott. — Egy fiatal embert pedig lómal elragadt. Uly szerencsétlenül esett azok közé, hogy fején az első és hátulsó kerekék átmentek és halálo-san megsértették.

— **Ugy látszik,** mintha az elmúlt héten a halálnak másutt semmi dolga nem lett volna, oly pusztítást vitt véghez városunkban. Ns. id. Kovács József veterán polgára e városnak, hosszú szenvedés után csaknem egy időben beküldt halva leányával t. Grenczy Andoré asszonnyal. Legyen könnyű a föld az elkötöz-ötök nyugó hamvai fölött!

(L) **Még is csak élelmes emberek a né-metek.** Deik Ferencz boldogult hamvai még el sem takarították, már nagy hazánkia Kossuth Lajostól egy bécsi lap sürgyönt hozott. Az „Egy értértsé” legközelebbi száma e német kapszjától a leggyönyörűbben meghazud-tolja. (Lásd a Kossuth levélt.)

(L) **A Tisza” berzenkedik.** A törvény-hatóságok tisztviselői már székeltűk rendelo-teiket, melyszerint a községek minden szeker-és kézierről a legelső jelre készen legyenek. Iám, lám és mégis az hitték sokan, hogy a má szánkörülmevők között mitsem lehet tartani a — T i s z á t t l.

(J) **Időket érünk.** A birkák nem hogy már elleni keznek, de egyenmelyike, mint ez G—n is történt, k e t t ő s - f e j l t p r o d u k t. A dolozban az a legfurcsább, hogy míg a tulajdonos spirtusról és üvegről gondoskodik, melyben e csodaszülföttel valamelyik muzeumba küldje, a báránnyal egy élelmes juhasközta elugrott.

(=) **A nyír vizek** is háborognak s már roppant területet foglaltak el. Demecseren már csak gázolva lehet keresztül jutni.

(+) **A tavasz** legbiztosabb előhírnöke, a bibicz-madar már megérkezett. Milyen furcsa rendje ez a nagy természetnek, ki-kiszabva minderre az időt. Csupán a ragadozók osz-tályba képezhet kivételt. Farkas, róka, sas, vérs-ce és végrehajtó az év bármely szakában lát-ható.

(L) **A demecseri vasuti állomás** u főn-ököt nyert. Nevével ezuttal még nem szolgál-hatunk, de hogy humánus és loyalis bánásmód-jával már az első napon is kinyert az ezei nevet. — örömmel jelezünk.

(=) **Egy megszomorodott község.** Gyász-köny ül a szemekben, gyászfátyol leng a ka-lapokon, bánatos sohajok áramlanak az ég felé — a nagy veszteség szomorú érzetében! És miért? talán a haza bölcsének kimúlán keseregnek ok, talán az öldöklő angyal tize-delte meg soraikat, talán irgalmat nem ös-merő dullók kegyetlen hadjárata indult meg ellenökben? Nem!!! Eltávoztak ok, ok kegyet-len sors! eltávoztak a kedves, a felejtethen vendégek, a bájos szíldieik, a tündéralakok, kik jelenlétükkel megarányozták a falu szárukétes láthatárát, — már tudniillik nekik, a tüzes vör, örömtápoló gyűlkönszágú danydnyek és gentlemenneknek, kik oly legyőzhetlen rokons-zevt nautisnátok a művészet s lilitőleg a mű-vésznek irányában. — Most már nem csele kesznek egyebet, mint hogy egész desperat-íval szavajalk Petőfőből:

„Mihelyt megpillantottalak menyecské! Bördöm alatt ez a kis huszdarab Ugráló kezdett, mint szikla a keeske. Azóta szívem folyton égő karlan S a láng mindig tovább tovább harap. Csak te ne volnál (?) oly meggyújthatlan. Kebled fehér, miként az alabástrom. De szívem bus, mint holmi ócska klastrom. Csak a halál lesz lüli szivemre — a fluorom.”

(=) **Nincs pénz!** Múlt héten egyik me-gyei községünkben egy körülbelül 70 holdas lírtok kerülven bírói árverés alá, egytel-évo sem jelenkezett. Kézfelgátozó illústrá-tiója jelen pénzügyi viszonyainknak!

(=) **Mátyas ur,** vagyis Mátyás nevneppja egytel szelid és kedélyes arccsal jelent meg ezuttal közöttünk. Csak aztán Gergely ur is hasonló hangulatnál töltse el beces nevnapját s ne igazolja a régi közmondást: „Mátyas, Gergely, és ganczober.”

(=) **Roncsoz toroklob** uralkodik, a mint halljuk, több községben megyéni területén, s leginkább a gyermekeken gyakorolja öldöklő hatalmát. No a felöntök nem igen szenvednek benne, hanem annál inkább szenvednek a li-terlobban, főleg némely rétközi faluban, nem csekély öröme a regüle bírlöknek és a „morgó” vendégeknek!

(=) **A kéki gyilkosságra** vonatkozólag a következő részleteket közölhetjük közlelebbi lakosunk és tárgyú czikkének kiegészítése vé-gett. A két testvér többekkel együtt a kores-mában italozott s a kisebbik belekötözöködött bájtyába, a miért még előbbi napokban tudtára adta, hogy ha neki covácsmesterségében nem geszdekiek, nem fogja tovább tartani herékent házáján. Később a kisebbik fivér kést ragadott bátyja ellen azon fenyegetéssel, hogy kihaszitja, s midőn bátyja ki akarván előle térni, hazafelé indult, csakugyan rárohant bátyjára, ki azon-ban egyik jelenvált által figyelmeztetvén a fe-nyegető veszélyre félreugrott és csak csekély sebet kapott. A jelenvált ekkor az igazsá és embriellen testvért a koresmból kitaszál-galt. Utóbb a nagyobb fivér haza akarván menni, a többiek — ismervé öcsere vérengző termé-zetét, — nem eresztették haza magában, ha-

...nem néhánnyan elkísérték házához. Ott a kisebbik ismét megrohanta bátyját, ki önvédelmére színté egy nagy képpel fel, kiáltván egybe a neki dühödöttnek, hogy ne menj hozzá, mert nála is kés van. Hasztalan! a büszkén ember neki rohant s megsebzette késsével, mire aztán a száznál több öly szerezésénél szurt a támadóba, hogy az rövid időn meghalt. — A szerencsétlenség még súlyosabb teszi azon körülmény, hogy a testvérgyilkosságok elkövetett bűnöként ember övezgye és öt aprós gyermek ajjal!

(=) **Nemzeti színeszet.** Folyó hó 20-án adott mint utolsó előadás: „Szerelme és örökség” — 23-án adott mint b u c s u előadás: „Don Juan” műkedvelők fellépésével, — csekély számú közönség előtt. — Azt hittük, hogy legalább még egyszer vég b u c s u előadás fog tartani, azonban ez egyszer kellemesen csalatkoztunk, miután vándorművészeink febr. 25-én elutaztak körünkől, egy részköz Máté-Szalkó, másik Hubay társulatához valóvólán el. — A társulat, melynek tagjai Láncoz, Láncozó, Herczeg, Borsodi, Borsódi, Cholnák, Cholnaki, a két kis Láncoz fia s még pár statista képeztek, néhány meglehetősen színpadi alakot mutatott fel, tekintve azonban az alakítás, a darabok megvalósítását és magasabb igényeket, alig mondhatunk rólok nyegbet mint azt, hogy vándorszíneszet — vándorszíneszet.

(=) **Köve higjünk a komanák!** Noll K. bécsi bankár ajánlja nagy mennyiségben széküldött levelei által az 1864-ki sorsjegyek részletjéit darabonként nyolcz forintjával. Azt azonban bölcsen elhallgatja, hogy hány részletjegy tesz egy egész sorsjegyet, — pedig csak akkor tájékozhatná magát a közönség, ha jutányosak-e vagy sem a részletjegyek. Egy sorsjegy bírtai értéke most 135 forint s így ha a kínált részletjegyek huszadát képezik egy sorsjegynek, bizony bizony elúszdák borsosak!

(=) **Csalétek a vidéki publikumnak.** Tháia papjai meglehetősen értenek a műfajhoz, hogy a jámbor falusiakat a színi előadások látogatására buzdítsák. Aljon itt mutatványul egy bizarr modorban szerkesztett színlap, mely is közkeletű hangzik: „Műkedvelő urak szíves közreműködésével, ma — adatik, közkívánatra itt másodszor: Don Juan és a kőszobor vendége, mulattató vég bohózat 3 felv. akárhány változással. Személyek: Don Juan, híres lovag, bátor és hős a hol senki sincs, inni jól tud — ** ur. Leporelo szolgálja, jó futó, nagy etető, de pénz soha nincs — L. Don Peidoro (sic) kormányzó ország nélkül. A mazzilis, szende kis leány, csak a nyelvével nem bír. — Don Filippó, szerelmes lovag, sohajtsa elbirna egy szemelmot. — Remete, ki sohasem eszik, ha nincs mit. — Egy menyasszony, jó színésznő mikor hallgat. — Völegénye épen egy pár — Kocsma-rósnó, savanyú, mint bora. — Rendőrfőnök, nagy mint bátorsága. — Rendőrök, manók, ördögök, villámok, dörgés. — Helyiárak, csak a rendes. Jegyek előadás után nem adnak. — Hogy tova vitorlázassunk, a n. é. közönség minél tömegesebb látogatásáért esz a „boldogtalan színtársulat.” — Uram, uram, színlap szerkesztő uram! lejárj már az ilyen izetlen és neveléséges reklameok korszaka. Vagy azt hiszi, hogy a vidék lakosai oly együgyűek, hogy az eféle badarságokban gyönyörködnek? — A művészet muzsaja bizonyos nem gyönyörködik!

(=) **Zenészek és farkasok.** Közelebbi számunkban írtuk, hogy egy körösi cigánybanda Keskemétre rándulván csak egy more patrio, gyalogjában, egy másik banda által, még pedig farkasbanda által megtámadottot s menekülését csak annak köszönhetik, hogy keszervesen rázüditotta a szomorú nótát „huzard csak huzard keszervesen, hogy a szívem megrepedjen” s a támadók az ismeretlen harsonnától, miután annak dallomában nem gyönyörködtek, megrettráltak nagy övüléssel. — Ez eseményt most megörökítette egy rajzban a „Borsszemjankó” — azon különbséggel azonban,

ban, hogy a képen Tisza Kálmán és Széll Kálmán a zenészek a peceenyosvári ordosok pedig a — bécsi miniszterek. Nem rossz felfogás, mely valóban becsületet válik az átalakított. Csak aztán valahogy utóljára még is pesenyne ne lennénk!

Nyirfalombok.

(Türelmetlen publikum. Nemzetgazdász nem külföldi tekintélyek, hanem saját rendszerünk alapján. Humánus irány. Az a kísérlet is. A dolhany életben és gyakorlatban. Nemzeti nagy események. Mind csak vanitatum vanitas. Követendő példák. A kontó pótléka)

Elfogyott a nótá? Kérdezik önök tisztelt urak ott a tulsó oldalon, különösen pedig on drága Obscurides testvérünk (ha Assisi Ferencz így nevezhetett bizonyos alkalmatlan állatkák, miért nem szólhatnánk mi is önt néven!) ugyan türelmetlenkedni látszik, hogy legnagyobb horderéjű tanulmányainkat mindaddig elhallgattuk. — Hjah! így kiránja ezt a taktika... végén cserdül az ostor? s ezért hagyjuk mi is a dolg javát, színet, virágát utóljára.

Nemde ön nemzetgazdászati előhaladottságunkra gondol? Helyesen, bölcsen, mert e téren valóban bámulatos előmenetellel dicsekedhetünk. Persze nem Holmi Smith Ádám, Liszt Frigyes vagy Mill Stuart elavult, és hazai viszonyainkra sehogyssem alkalmazható rendszerét követjük, (mi szükségünk is volna angol vagy német mankóra?), hanem egyfelől nemzetgyénusunk sugalmaira, és másrésztől (a dualismus kedvéért) a mi nagyérdemű patrónumunk újmutatására támaszkodva haladunk elő a nemzetgazdászatan. — Nem is említjük most azt a régi „fa kérdést” és azt a másik „erdő rébuszt” (felségessen megzavarták, levették, agyontiporták a mi embeink azon időtök, kik e részben kieltek ellenük) hallgatunk a „kombinált vasutakról” (mint fog bálnai az utókor ezeknek nagyserű kanyarjain, ki és beszőgölkösein!) valamint a tiszai „védkutakról” is, melyeket pedig dihyramunk meg nem énekelni, bizony! nem csekély önmegtagadásunkba kerül, lévén azok oly közhasznak, kintinők, söt egyetleken saját nemökben! — Hanem röviden csak két fővonásban mutatjuk fel ezután (adandó alkalommal talán bővebben is) nemzetgazdászati működésünk hűmében irányát és emelkedett szellemét. — Köz tudomású dolg, mily nyugtalan véri, perlekedő, patvarkodó név vagyunk mi... kell nekünk: folyamodunk, perelünk, apellálunk, semmisségi panaszt emelünk, igénytér indítunk, novizálunk... és hogy mindez mennyi zavar és házárkodást idéz fel a társadalomban, mennyire megokasítja a hivatalnokok létszámát s ez által az állam kiadásait, mondanunk is szükségtelen. Tehát nem illő és igazságos e, hogy a ki polgártársát turbálja, az államalat pedig költségbe veri, — kötelez egy vagy több hosszukás négszög alakú, ennyi s ennyi értékű cifra „izé”-vel ellátni minden ivrományát, és ha ezt nem tenné, két vagy háromszorosan megbírságoztatassék?... Azt is el kell ismerünk, mert hiszen orvosok és régi kezyes pátérek állítják (pedig ezek is csalatkozhatlanok), hogy a dohányzás ártalmas és életrovidító szenvedély, sőt hogy az a fertelmes pipa a barátunk valósággal „sátán csali sippa”... ergo amice Csibukos és Makrapipás! önöknek csak jó pénzért engedtetik meg, még saját földjeiken is a dohánytermelés (ezt is közönség meg... a „mokrának” nem dukál engedély!), dohánytermelésüket azonban a magas kincstár váltja magához, s bocsátja kereskedési forgalomba. Hanem, miután a dohányvágo gép, ballia és takarópapir igen igen sokba kerül, ne csodálkozzanak hogy a mit beadnak mázsánként négyöt forintjával, ugyanazt visszakapják a dohánytözsdebel mázsánként — negyven forintjával... Ugy-e bár genialis munkálat... egy csapással két legyet! Nagy a mi patronusunk, és az ő többi (az elsőnél nem utolsó) prófétaja. És most jövünk már végül a legfontosabb,

legfontosabb tanulmányra, melyet szokról említtet, de először soha nem említhető „nagy-mesterünk” (nem ugyan az ő „urakodó plánetá” korszakában, mert akkor elfogultak, siketek és vakok voltunk, hanem mostanában, de kétségkívül nagyszellemű, illetve) sikerült elcsajátatunk. Értjük az ugynevezett „nemzeti nagy események” fitymálását, kicsinylést söt megtagadását. Sokan ugyan az ő „urakodó plánetá” váltig acarkodnak reánk, midőn e nevezetes támból eötkök praecletiót tartunk, de hát nincs igazuk... nincs egy betűnyi, egy szemernyi sem! Mert hát melyek azok a nagy események? Talán az az egynehány csata-pata? Hiszen ezek nem is hasonlíthatók Nagy Sándor, Julius Caesar, Corvin Mátyás, Attila világszóró harczaihoz, vagy a lipseai, waterlói, solferinói ütközetekhez... hogy Sádovát és Sedant ne is említsük. — Tehát talán a szabadság, egyenlőség, testvériség proklamálása? Szép hangzús szavak, valódiság nélkül... merő árny, illat, napuszár, melyeket hasztalanul törek-zésünk zsebre tenni... a francziák már megkísérelték, de bizony utóljára is rájötték, hogy nem jött való eledel, az mostanában ismét étvágyuk jözzék, de a liberté, égalité, fraternité helyett aligha az nem lesz náluk a jelző, mint Dupin régen mondá: gyűlötség, lovság, tüzéség! — Aztán ha lettek volna is valaha nagy események nemzetünk életében, mi jött eredményezett azok in ultima analysi? Azt mondják hogy ilyen kérdésre nincs felelete? Elhisszük! Jobb is azokra (mint mi is elvárhatunk ugy először), mint a saját utján ajánljuk színetlenül, bár sikeretlenül) sürű fátólt vetni, — kauszuk ponyvát borítani, háromszoros tegla bőlözött emelni... követe a hű Losonczt, mely oly meglepő lovalitást és dicseretes nagylelkűséget tanusított egy bizonyos képviselő elvlasztásával... követe a mi tudós főpapunkat, kiaz ujab időkben töredelmesen, mellé verte, „maga culpa” — me culpá” sohajta, és beismerte anatemával sújtotta régebben elkövetett tévedését nagytorétnelmi műveiben... követe minket, kiknek vallásunk, hogy egyedül „deák konyhán” főzött és a majoritás által approbált „Észau lencseje” a legfinomabb eledel, és magyar embeinek való izletes komedencia...

Huh, puh! egészen neki melegeztünk a sok beszéd közben. Et nevezük aztán valódi lelkesedések a „szent ügyért”... Hanem a lelkesedésért csakugyan „extra” fizessen patronus ur! sut tituló: lelkesedés egy óráig... ötven forintot... — z. y.

A közönség köréből.*

— A „Szabolcsi lapok” legközelebb megjelent számának újdonság rovatában közölt azon hírt, mintha az én vendégül helyiségemben valakit a podiumhoz vertek volna február hó 26-án, — kénytelen vagyok rosszakaratu koholmány és merő hazugságnak nyilvánítani, mivel ott sem az nap, de meg azon léte sem volt semminemű alakodás.

GÖRÖGY,
a „Hárs alatt” című fogadás.

Szerkesztői posta.

— Sz. F. urnak. Nem lehetne ez a valóban „belső” ügyet agynhallgatni? Talán igen. Minek is feleslegesen tovább? Harec és háboru lenne a vég, meg egy kis türelmet vesztés a közönség részéről. Mert hiszen, ha biztosítana bennünket valaki, hogy a csattanó, a lap járása, Arany János „Fülem üle fütty” csat-

* E cím alatt megjelent közleményekért csak a sajtóhatóság irányában vállal felelősséget a Szerk.

tanfőhöz lenne hasonló, úgy igen, „hadd szóljenek az a csónás” továbbra is. Amde itt az ellenkezőtől lehet és nagyon biztosan lehet tartani.

— S. M. urnak. Hát akárhogy kombinálnak is önök, bizony nem az a! — H. L. urnak. Nagy-Kun Turkegyiben. — Február 18-án kelt levéltek egész terjedelmében volt. On uram nagyon sokat kíván, épen annyit mint a mennyiben a szerkesztőség elölet nem teend. De hogy is egyeztető az össze, mi ker valaki egy szerkesztőség — már az angol „Times”, vagy a magyar „Szabolcsi” szerkesztősége, mondom egy szerkesztőséget figyelemzet, mint én levélben, hogy: „piszok regisztrámok megmondhatatlan fölvetélelyela mármár hajszálalon függő sajtoszabadságot meggyaláznai nem tanácsos”, és mégis ön öhaj, illetőleg parancsol egy nyilatkozatot felvenni, mely a többek közt így is hangzik, hogy: N. V. et ezen nelsen szemeltem rágalmozónak, alávaló pímaszagnak, korbacsonni való betyárnak nyilvánítom sat. sat. — mondom: wie reinnutisch das zsum?!... Egybiránt nekünk külfött levelére 12 nap alatt levélben válaszolunk.

— M. K. urnak. Miért öhajja ön az izzó parázst általunk felbojgattatni?... Iga, hogy a nyilvánosság közegei, illetőleg közönségei e felmerült kérdések ostorozására hivatvák, de nem holmit házi és magán-ügyek kidobolására. A ki ezt így forja fel, azt boldogítsa is a hit, s ne igyekozson erre bennünk osztályosokul megnyerüni.

— T. G. P. urnak E-n. Tejjesen ártatlanok vagyunk a dolgban s egy jöttünk bele, mint Pilátus a Crédóba. Azt a hivatali lapot félv óta nem látta, de az incrimáló ezrik is korábbi keltü, majd Ny—áa bővebben!

— S. Zs. urnak. Fogadd őszinte baráti részvétünket! — A farkaskaland és szánakas vadászok irójának. Nincs most valami érdekes a zselben? Kérünk és várunk!

— A vándorbunda szerzőjének. Ugyan hogyan képzeli, hogy minek napvilágot lásson lapunkban? Azon kezdi: „nagy ura két a farkasbunda, valonattaj s open nem sunda”, — de bezzeg a vers szorán! snda!

— Rosz időköt értünk... Már hogy ne értünk volna, mikor ily silány férczművek szülemenek!

— Juliusnak — Iglón. A muzsa legyen muzsa, nem pedig vásott frater!

Felelős szerkesztő: ANGYAL GYULA.

Főmunkatárs: Vitéz Mihály.

Üzleti értesítés.

A nyireghyazi terménycsarnoknál decz. hó 18-án bejegyzett terményárak.

	Piaczi ár.	Kereskedési ár.
Rozs 100 kilogram	6.45—6.55	6.60—6.65
Buzs	7.35—7.35	8.10—8.50
Árpa	5.00—5.10	5.10—5.25
Zab	6.40—6.50	
Tengeri	4.00—4.05	4.10—4.15
Köles	3.80—4.00	
Bab, tiszta fehér	0.00—0.00	
Bukkyó	0.00—0.00	6.50—6.60
Kapostaraprece	0.00—0.00	
Lencmag	0.00—0.00	
Kömberka	0.00—0.00	
Kendernag	0.00—0.00	
Mak	0.00—0.00	
Napraforgó olaj 100 kg	0.00—0.00	38.00—40.00
Szecs %	—25	24

HIRDETÉSEK.

Haszonberbe adandó.
A kemecsei határban egy 120 holdas, 3/4 részben szántóföldből 1/4 részben kaszálóföldből álló tagosbírtok folyó évi ápril 24-től számtanandó három évre szabad kézből alulirt tulajdonos által haszonberbe adandó. Kemecse, 1876. mart. 2.

Krasznay Péter.
Hirdetmény.
Kovács Róza kisa-szony simapusztai 100 hold bírtoka szabad kézből eladó, feltételek megtrudhatók és megvehető alólrótnál.

Molnár Pál,
üggyvéd.

Hirdetések
felvételre a legújabbakban érvényes
mellélt ajánlkozók
A „SZABOLCS”
Kisbírósági

Sőre-elafás.
Az egri főkapitányi uradalomban
48 darab
hizott ökor
eladó lévén, értekezhetni
Egerben a kormányzósnágnál.
Eger, márczius 1 én 1876.
Simkovies Imre,
jóságfelelgyelő.